

ADVENTISTIČKA MISIJA za mlade i odrasle

2018 • TREĆE TROMESEČJE • SEVERNOAZIJSKO PACIFIČKA DIVIZIJA

www.subotnaskola.org

Sadržaj

Naslovna strana: Bumčin Erdenebat upoznao je vernike jedne Crkve, koja je svetkovala nedelju, kada je bio u osmom razredu osnovne škole, u Mongoliji. Danas je pionir svetske misije. Pročitajte njegovu priču na strani 18.

JUŽNA KOREJA

- 4 Opsednuta mnoštvom duhova | 7. jul
- 6 Voleti dva propovednika | 14. juli
- 8 Obratiti adventistu | 21. jul
- 10 Subota ispunjava prazninu | 28. jul

JAPAN

- 12 Oprosti mi oče | 4. avgust
- 14 Isus je uhvatio ribara | 11. avgust
- 16 Mati stotinama | 18. avgust
- 18 Nasukan u adventističkom koledžu | 25. avgust

MONGOLIJA

- 18 Učenik osmog razreda obraća crkvu | 1. septembar
- 20 Najbolji posao na svetu | 8. septembar
- 22 Ne želim da predajem | 1. septembar

KINA

- 26 Drugi život | 22. septembar

TAJVAN

- 28 Program 13. subote | 29. septembar
- 30 Budući projekti 13. Subote
- 31 Izvor informacija za čitaoca
- 32 Mape

 = priče koje posebno mogu da interesuju tinejdžere

Vaša darovanja na delu

Deo darova 13. Subote u toku 2015. godine bio je upotrebljen da se izgradi škola Tusgal, jedina adventistička škola u Mongoliji. Ovim darovima omogućeno je da se škola proširi kao i da se otvori biblioteka u Ulan Batoru. Ova slika pokazuje učenike u novim učionicama.

Dragi vođo subotne škole,

Endrju Mekčizni,
urednik

Ovog tromesečja predstavimo vam Severnoazijsku pacifičku diviziju (SAPD) koja se prostire preko teritorije Kine, Japana, Mongolije, Severne i Južne Koreje i Tajvana. U ovoj oblasti živi 1,6 milijardi ljudi, i ona predstavlja oblast sa najmanjim procentom hrišćana. Samo 3% populacije sebe smatra hrišćanima. Preostalih 97% su budisti, šintoisti, muslimani, šamani, taoisti i ateisti.

U ovoj oblasti živi 704.000 vernika Hrišćanske adventističke crkve, što predstavlja odnos od 1 adventiste na svaka 2.292 čoveka. Divizija je 2015. godine postavila petogodišnji cilj, povećanje broja vernika na 1 milion do 2020. godine. Ovo je ambiciozan cilj za teritoriju koja je u razdoblju od 2010-2015. godišnje rasla za 77.841 vernika. »Na ovoj teritoriji i dalje imamo mnoštvo misioniskih mogućnosti. Međutim, takvih prilika neće zauvek biti«, rekao je tada predsednik divizije Džairong Li. »Meni valja raditi djela Onoga koji Me posla dok je dan: Doći će noć kad niko ne može raditi.« (Jovan 9,4)

Mogućnosti

Darovi 13. Subote ovog tromesečja upotrebiće se za:

- Osnivanje crkava u gradskim jezgrima u Kini.
- Osnivanje prve adventističke crkve u gradu Sejong u Južnoj Koreji.
- Izgradnju internatske akademije u Ulanbatoru u Mongoliji.
- Omladinski evanđeoski centar za obuku u crkvi Setagaja u Tokiju u Japanu.
- Izgradnju šest zdravstvenih centara na Tajvanu.

Projekti 13. Subote ovog tromesečja određeni su da podrže ostvarenje tog cilja od 1 miliona vernika.

Posebne odlike

Ako želite da učinite svoju subotnu školu zanimljivijom, možete preuzeti Misioniski časopis u PDF verziji sa linka: bit.ly/adultmission i čitati i na Fejsbuku. Posetite i lajkujte našu fejsbuk stranicu: [Facebook.com/missionquarterlies](https://www.facebook.com/missionquarterlies).

Iskoristite prednosti misioniskih priča u video zapisu, koje iznose iskustva ljudi širom sveta, sa posebnim usmerenjem na primaoce misioniskih darova 13. Subote. Ako želite, možete dobiti opis svakog video klipa i linka na internetu, da biste mogli da preuzmete aplikaciju, ili posmatrate video klipove onlajn.

Mi svake sedmice postavljamo dodatne slike i zanimljivosti koje možete preuzeti i prikazivati u svom razredu na kompjuteru ili mobilnom telefonu, dok čitate misioniske priče, ili možete odštampati i slikama dekorisati prostoriju subotne škole ili vašu subotnoškolsku tablu.

Dodatne informacije i aktivnosti:

U odeljku IZVORI, možete naći nekoliko vebajtova koji vam mogu pomoći, kao i dodatni material za vaše misioniske prezentacije. Za dodatne informacije možete me i neposredno kontaktirati: mccheneys@gc.adventist.org

Hvala vam što pomažete da se članovi vašeg subotnog razreda upoznaju sa svojom duhovnom braćom i sestrama širom sveta, i što ih ohrabrujete da učestvuju u misiji Crkve putem svojih darovanja.

Od srca vam želim obilje Božijih blagoslova!

Opsednuta duhovima

JUŽNA KOREJA | 7. jul

Si Vu Noh, 55

Si Vu je kao dete patila od hroničnih glavobolja, dok je živela u Daegu, velikom gradu u Južnoj Koreji.

Diplomirala je na koledžu, udala se i ubrzo rodila kćer. Međutim, život joj je bio težak zbog stalnih glavobolja. Lekari nisu znali šta da čine. Odlazila je u budističke hramove, želeći da postane monahinja, i da na taj način postigne olakšanje, međutim, sveštenici su je uvek vraćali kući.

Si Vu je zatim otišla kod šamana, osobe za koju se verovalo da razgovara sa dobrim i zlim duhovima. Šaman joj je rekao da je duh deteta ušao u prostoriju pre nje. Šaman je rekao da je to bio duh njenog brata, da je trpela glavobolje zato što je on poginuo od povrede glave.

Si Vu je zaista imala brata koji je poginuo, međutim, o njemu je vrlo malo

znala, jer se sve to dogodilo pre njenog rođenja. Kada se vratila kući, pitala je svoju majku o tom događaju. Njena majka joj je potvrdila da je brat poginuo, jer je zadobio povredu glave.

Si Vu se vratila šamanu da potraži savet u vezi sa glavoboljom. Šaman je izjavio da ona mora da bude zaposednuta duhom i postane šaman, a ako odbije, njena kćer bila bi mučena od strane duha.

Si Vu je postala šaman. Da bi bila zaposednuta duhom, recitovala 100-dnevnu molitvu i otišla na hodočašće na planine na kojima su šaman, njen suprug i ona rođeni. Morala je, takođe, svake večeri da se moli tri sata i dva sata u rano jutro, kao i da se kupa hladnom vodom da bi očistila svoje telo.

Si Vu je na taj način bila zaposednuta ne jednim, već sa dvadeset duhova.

Otvorila je svetište za duhove i narednih 20 godina provela predskazujući ljudima događaje, lečeći bolesti i bivajući zaposednuta duhovima preminulih. Po svemu sudeći, bila je dobra u svom poslu. Kada bi joj neko došao sa bolovima u stomaku ili srčanim smetnjama, davala bi amajlije, molila bi se i izvodila određene rituale i simptomi bi nestajali.

Si Vu je na taj način stekla bogatstvo, međutim, nije bila zadovoljna. Njene glavobolje su nestale, ali osećala je stalno bolove u telu kao i psihoze. Njen suprug i kćer su je napustili. U takvom mentalnom stanju pokušala je da u nekoliko navrata izvrši samoubistvo.

A onda, doživela je saobraćajni udes posle koga je ostala u bolnici mesec dana. Ova nezgoda ju je zbunila. Pitala se zašto može drugim ljudima da predskaže budućnost, a nije mogla da predupredi svoju nesreću.

»Zašto me bogovi kojima služim dvadeset godina nisu zaštitili«, razmišljala je,

ako me ti bogovi ne mogu zaštititi, kako mogu da im verujem?«

Si Vu se molila da joj vera ojača, ali ništa se nije dogodilo.

Frustrirana, zapalila je svoje svetište i rekla da ne želi više da služi bogovima. Duhovi su je napustili.

Bez svog svetišta, Si Vu se osećala isprazno i uplašeno. Pitala se da li postoji moćniji Bog od njenih predašnjih bogova. Setila se tada jedne vernice Adventističke crkve, koja joj je svojevremeno pričala o Isusu. Pozvala je tu ženu, obrativši joj se za pomoć.

Vernica joj je predstavila pastora u penziji. Dok su zajedno proučavali Bibliju, Si Vu je saznala o pravom stanju mrtvih i shvatila da je tokom svih ovih godina služila sotoni. Krstila se 2016. godine.

Si Vu je odlučna da nikada više ne dozvoli sotoni da ima uporište u njenom životu. Stih iz Jevanđelja po Luci je posebno delovao na nju: »Kad nečisti duh iziđe iz čovjeka, ide kroz bezvodna mjesta tražeći pokoja, i ne našavši reče: Da se vratim u dom svoj otkuda sam izišao.« (Lula 11,24)

Ona se svakog jutra moli i čita Bibliju. Prvi put je doživela pravi mir i radost u svom životu.

Kada je Hristos izagnao demone iz jednog mladića, rekao je: »Idi kući svojoj k svojim i kaži im šta ti Gospod učini, i kako te pomilova.« (Marko 5,19)

Na isti način i Si Vu objavljuje po svim adventističkim crkvama širom Južne Koreje, šta je Isus učinio za nju. Svi koji čuju njeno iskustvo bivaju zadivljeni Božjim delovanjem. 🌐

Brze činjenice

- Korejci vole »kimči«, tradicionalno kuvano jelo napravljeno od povrća (kupus, rotkvice, krastavac i drugo povrće).
- U zimskim mesecima, umesto raznih sistema za grejanje u stanovima, južni Korejci imaju tople podove koji se nazivaju »ondol«. Toplota se dobija cevima sprovedenim ispod poda. To je stara tehnologija, ali je više od 90% domaćinstava u Južnoj Koreji koristi.
- Broj 4 smatra se veoma nesrećnim brojem u Koreji. U liftovima se može primetiti da je broj 4 zamenjen slovom F ili je jednostavno bez ikakvog obeležja.

Voleti dva pastora

Hi Suk Kim, 64

Dvoje literarnih evanđelista i ja išli smo od vrata do vrata u jednom mestu blizu Seula, glavnog grada Južne Koreje. Dok smo pešačili ulicom, primetili smo veliku reklamu o seminaru u Crkvi koja je poštovala nedelju. Odlučili smo da odemo i proverimo o čemu je reč.

Adresa na reklami dovela nas je do doma jednog bračnog para, u kome su oba supružnika služila kao pastori u jednoj od najvećih južnokorejskih crkava koje su svetkovala nedelju. Međutim, to nismo znali, kada smo se našli pred njihovim vratima.

»Mi smo iz lokalne izdavačke kuće i ovde smo da vam ponudimo neku literaturu«, rekla sam.

Na moje iznenađenje, čovek koji je bio na vratima prepoznao je adventističku izdavačku kuću. Istog trenutka upitao je: »Zašto idete u crkvu Subotom?«

Odgovarajući mu, povezala sam izveštaj o Stvaranju iz Prve knjige Mojsijeve rekavši, da je Bog stvorio svet za šest dana, a onda počinuo u sedmi dan,

Subotu, i posvetio je. Pružila sam čoveku prvu lekciju DBŠ-a i obećala da ću mu doneti sledeću naredne sedmice.

Dok smo razgovarali, shvatila sam da je čovek, koji se predstavio kao Ki Džo Mun, dosta dobro poznao Bibliju. Tada sam saznala da služi kao pastor oko 30 godina, a njegova supruga 10.

Prilikom naredne posete ovom bračnom paru nisam donela drugu lekciju DBŠ-a, već nekoliko knjiga jednog od osnivača Adventističke crkve, Elen Vajt. Privlačni set od pet knjiga sadržao je sledeće knjige: *Stvaranje, patrijarsi i proroci, Istorija proroka i careva, Čežnja vekova, Apostolska crkva – Hristovim tragom i Velika borba*. Komplet knjiga koštao je 300.000 korejskih vona (oko 265 USD) ali rekla sam da im knjige poklanjam.

Pastor je pokazivao veliko interesovanje za knjigu proroka Danila i pitao da li bi mogla da mu dam neku informaciju o tome. Tokom moje naredne posete ovom bračnom paru, donela sam komentare na biblijske knjige Danila i Otkrivenja.

Nešto kasnije, pastor mi je poslao poruku mobilnim telefonom u kojoj je napisao: »Izgleda da sam veoma površno proučavao Bibliju celog svog života. Da li bih mogao da dođem, da vidim vašu crkvu?«

Izgleda da je pastor uživao u crkvenim bogoslužjima, došao je nekoliko puta uzastopce, a onda prestao. Pitala sam se šta se to dogodilo.

Svaki put kada sam pozivala da pitam, davao je različite izgovore, kako je preza-poslen, kako se ne oseća dobro. Kasnije sam saznala, da mu je supruga branila da ide u Adventističku crkvu. Kritikovala ga je rečima: »Ti si pastor, treba da te bude sramota, ne treba tamo da ideš.« Međutim, i dalje sam ga pozivala u crkvu.

Nekih sedam godina posle našeg prvog susreta, pozvala sam pastora da prisustvuje seriji zdravstvenih predavanja, koja je održavana u jednoj adventističkoj crkvi. Seminar je obuhvatao i posebne tretmane čišćenja organizma uz pomoć raznih sveže napravljenih sokova, koje su polaznici seminara mogli da probaju.

Kada sam rekla pastoru za te tretmane, rekao mi je da je bolje da pozovem njegovu suprugu i opišem joj taj seminar.

Pozvala sam njegovu suprugu koja se složila i obećala da će doći na seminar zajedno sa svojim suprugom. To je bio prvi put da je pokazala neko interesovanje za Adventističku crkvu.

Posle kratkog vremena, ovaj bračni par prihvatio je poziv da prisustvuje evanđeoskoj seriji u crkvi. Gospodin Ki Džo Mun bio je pokrenut iznetom porukom, ali nije bio siguran da li želi da dolazi u crkvu. Pozvala sam njegovu suprugu i njega na još jednu seriju predavanja. Dolazili su svake večeri na predavanja i izjavili: »Mi smo se poistovetili sa ovom porukom.«

Brze činjenice

- Južna Koreja ima 715 adventističkih crkava sa 247.143 vernika na ukupnoj populaciji države od 75.916.000. To predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 307 osoba.
- Više od 50% stanovništva ne pripada nijednoj organizovanoj religiji, dok se 28% izjašnjava kao hrišćani, a 16% kao budisti.
- Glavni grad Južne Koreje Seul sa svojom okolinom ima 25 miliona stanovnika, što ga svrstava na treće mesto među najvećim gradovima na svetu.

Osam godina posle našeg prvog susreta, u februaru 2017. ovaj bračni par bio je kršten u Adventističkoj crkvi. Reč Gospodnja i naša zdravstvena poruka pokreću promene u životima ljudi! 🌍

Hi Suk Kim, 64 godine je literarni evanđelist u Južnoj Koreji. Sledeće sedmice čitaćemo priču obraćenja Ki Džo Muna.

Hi Suk Kim sa Ki Džo Mun i njegovom suprugom.

Obratiti adventistu

JUŽNA KOREJA | 21. jul

Ki Džo Mun, 71

skih sektu. Većina hrišćana u Južnoj Koreji smatra tri religiozne grupe kao sekte – jehovine svedoke, adventiste i lokalnu religioznu grupu koja se zove *Novo nebo, nova zemlja*. Poznajem jednog mladića koga sam pokušao da odvratim od poseća toj grupi. Otišao sam u njihovo sedište i održao biblijsko predavanje. Zatim, pokušao sam da obratim jednu grupu jehovinih svedoka. Posle toga, pozeleo sam da saznam više o adventistima, da bih mogao da pobijam njihova učenja.

U to vreme mi je Hi Suk Kim, literarni evanđelista, zakucala na vrata. Kada se predstavila kao predstavnik adventističke izdavačke kuće, u sam sebi pomislio: »Ja želim da saznam više o adventistima, a Ti si mi Bože doveo jednog na vrata.«

Gospođa Kim mi je dala jedan traktat. Obično bacam takve stvari u smeće, međutim, sada sam pomislio: »Možda u tom traktatu postoji tračak istine. Ako postoji, želim da to saznam, da bih mogao da se duhovno povežem sa njom i obratim je.«

Da li je to sekta?

Posle izvesnog vremena, želeo sam da odem u crkvu gospođe Kim, da vidim da li su adventisti zaista sekta, kao što to kaže moja Crkva. Odlazio sam u tajnosti nekoliko puta, međutim, moja supruga je pronašla među stvarima adventistički časopis i tako je došlo do sukoba među nama. Razmišljao sam kako mogu da odlazim u

Moje interesovanje za Adventističku crkvu počelo je mnogo pre nego što je jedna žena, literarni evanđelista, zakucala na moja vrata.

Kao pastor najveće protestantske denominacije, tražio sam da razumem različite religiozne pravce, i da upoređujem literaturu Prezbyterijanske, Metodističke i Adventističke crkve. Primetio sam da je većina adventističke literature bila pisana od strane Elen Vajt. Pitao sam se zbog čega je u toj Crkvi posvećeno toliko pažnje ženi koja je davno umrla.

U isto to vreme osećao sam kao da nešto nedostaje mojoj Crkvi. Pitao sam jednog istaknutog pastora zašto ne poučavamo vernike na seminarima o knjigama proroka Danila i Otkrivenja. Odgovorio mi je, da je to zato što ne razumemo dovoljno te knjige.

Dok sam tražio odgovore na svoja pitanja, prihvatio sam se borbe protiv ver-

Misionske informacije

- Sa populacijom od 51 miliona stanovnika na 100.000 km², Južna Koreja odlikuje se gustom naseljenošću – 500 ljudi/ km². U SAD-u je gustina naseljenosti 33 čoveka na 1 km²
- U Južnoj Koreji prilikom rođenja smatra se da ste već godinu dana stari.
- Univerzitet Šamjuk osnovan je 1906. godine, kada je otvorena mala škola nazvana Ejmjung koledž. Tokom istorije bila je dva puta zatvorena – za vreme japanske vladavine Korejom i tokom Korejskog rata. Danas ovu obrazovnu ustanovu pohađa 5.787 studenata od kojih 86% ne potiče iz adventističkih porodica.

adventističku crkvu, a da se ne sukobljavam sa suprugom. Kada me je gospođa Kim pozvala na zdravstvena predavanja, koja su održavana u njenoj crkvi, smatrao sam da bi ta tema mogla da bude zanimljiva i mojoj supruzi, pa sam sugerisao gospođi Kim da razgovara sa njom.

Znao sam da supruga ne bi htela da ode na bogosluženje, ali ova zdravstvena predavanja su izgledala kao dobra prilika da se upozna sa Adventističkom crkvom. Želeo sam da supruga uvidi da su adventisti prijateljski nastrojeni, što se može posebno zapaziti prilikom zajedničkih obroka. U mojoj crkvi, pastori uvek sede na čelu stola i vernici ih služe. U adventističkoj crkvi svi imaju isti status.

Zdravstveni seminari malo su ublažili shvatanja moje supruge prema Adventističkoj crkvi. Nešto kasnije, prisustvovali smo evanđeoskim predavanjima o biblijskim knjigama proroka Danila i Otkrivenja. Pomislio sam: »Ovo je nešto potpuno drugačije. U mojoj crkvi postoji dosta izveštačenosti, a ovde je

adventistički pastor izneo toplu duhovnu hranu.«

Po završetku serije predavanja, predavač me je posavetovao da razmislim o krštenju. Međutim, supruga me je savetovala da sačekam, podsetivši me da ne samo što sam bio pastor, već i vođa odeljenja za starije osobe u svojoj crkvi. Poslušao sam suprugu. Najpre sam odlučio da dam ostavku na mesto predsednika lokalne crkvene zajednice, a zatim da razmislim o krštenju.

U Subotu, posle odluke da odgodim svoje krštenje, moja supruga se razbolela. Tog popodneva, jedan vernik iz adventističke crkve došao je u naš dom da je poseti. Dok smo razgovarali, osvedočio me je da treba da se krstim.

Pogledao sam suprugu i odgovorio: »Uveliko razmišljam o tome, i ako je to Božja volja, krstiću se.«

Moja supruga je pogledala kalendar i rekla: »Četvrti februar deluje kao dobar datum za krštenje.«

Nisam mogao da verujem svojim ušima. Supruga me je pre samo sedmicu dana ubeđivala da treba da odustanem od krštenja u Adventističkoj crkvi, a sada je želela i ona da se krsti.

Moj život bio je ispunjen radošću, posle našeg krštenja u februaru 2017. godine. Od tada, radujem se svakom novom subotnom bogosluženju.

Želeo sam da obratim adventističkog literarnog evanđelistu, ali na kraju ona je obratila mene. 🌐

Ki Džo Mun je služio kao pastor u jednoj crkvi koja je svetkovala nedelju punih 37 godina. Naredne sedmice čitaćemo iskustvo njegove supruge.

Subota ispunjava prazninu

JUŽNA KOREJA | 28. jul

Sun Ae Bjun, 64

Bog mi je pomagao da godinama osnivam crkve u Južnoj Koreji. Propovedala bih nekoj maloj grupi, koja bi narasla na 40 ljudi i postala crkva, a zatim, Bog bi me odveo na neko drugo mesto.

Međutim, iako sam radila u Božjem delu, osećala sam da mom srcu nešto nedostaje. Radost me je ispunjavala, dok sam propovedala ili učestvovala na misionim sastancima, ali bi me posle toga zahvatilo stanje duboke praznine.

Studirala sam teologiju i postala pastor poput mog supruga, ali i dalje sam se osećala prazno.

A onda, jednog dana, pojavila se na našim vratima žena, adventistički literarni evanđelista. Poklonila nam je neku literaturu, a moj suprug je potom počeo da posećuje adventističku crkvu. U početku sam smatrala da odlazi u crkvu koja svet-

kuje nedelju, i bilo mi je veoma neobično što je u crkvu odlazio Subotom.

Dok sam jednom spremala njegovu kancelariju, pronašla sam neki bilten Adventističke crkve i shvatila kuda je Subotom odlazio.

Tog dana ništa nisam rekla. Narednog dana bila je nedelja, tako da sam ponovo ostala ne govoreći ništa o tome.

U ponedeljak, suočila sam supruga, rekavši: »Ti si sveštenik, kako možeš da posećuješ tu sektu?«

Suprug je odgovorio: »Oni nisu sekta, oni imaju istinu.«

Pošto sam čula njegove reči, počela sam u tajnosti da čitam adventističke knjige koje je moj suprug ostavljao po celoj kući. Od literarnog evanđeliste dobili smo i nekoliko knjiga Elen Vajt.

Čitanje ovih knjiga povređivalo je moj pastorski ponos, tako da sam ih čitala kada moj suprug nije bio u kući. Knjige bih brzo vraćala na policu u biblioteci,

Misionske informacije

- Prvi adventistički misionar u Koreji bio je Son Hjung Čo, Korejanac koji se obratio dok je živio u Japanu 1904. godine.
- Južnokorejska unija oblasti obuhvata istočnocentralnu, srednjeozapadnu, jugoistočnu, jugozapadnu i zapadno-centralnu crkvenu oblast.

kada bih čula zvuk motora suprugovog automobila ispred naše kuće.

Interesovanje je napredovalo

Moje interesovanje za adventistička učenja je raslo. A onda, ona žena, adventistički literarni evanđelista, pozvala me je da posećujem neka zdravstvena predavanja koja su održavana u Adventističkoj crkvi. Razmišljala sam: »Ovo je prilika da vidim da li su adventisti sekta ili ne.«

Zdravstveni seminar je trajao nekoliko dana. U toku trećeg dana, jedna žena mi je prišla i upitala me: »Pastore, ljudi kažu da je ova Crkva sekta, šta vi mislite?«

Poželega sam da kažem: »Da, ovo je sekta!« Umesto toga, moja usta su izgovorila sledeće reči: »Ne ovo nije sekta. Ova Crkva propoveda istinu, uključujući i biblijsku Subotu.« Zaista ne znam zašto sam to izgovorila.

Ova žena bila je zadivljena. »U tom slučaju, želim da dolazim u vašu crkvu sa svojom ćerkom.« »Ne, ne, moja crkva je daleko. Dođite u ovu crkvu. Oni će vam pružiti sva objašnjenja koja tražite.«

Kasnije sam saznala da se ova žena krstila i tako postala moja prva obraćeniца u Adventističkoj crkvi, iako nisam bila vernica Crkve!

Posle serije zdravstvenih predavanja, otišla sam prvi put na bogosluženje Subotom. Želela sam da nađem nešto, bilo šta, što bi mi omogućilo da izjavim da je ova Crkva sekta. Međutim, ništa nisam mogla da pronađem. Bila sam iznenađena činjenicom da adventisti pažljivo slede Bibliju.

Isusova poruka

Želela sam da se krstim, ali već sam, godinama ranije, bila krštena sa svojim suprugom. Molila sam se: »Zašto ovo treba da činim ponovo?« Bog mi je odgovorio: »Ovu odluku treba sama da doneseš.«

Na kraju, odlučila sam da se ponovo krstim, jer sam grešila ne svetkujući Subotu.

U to vreme, jedne subote popodne, vernik adventističke crkve posetio je naš dom. Dok smo razgovarali, obratio se mom suprugu i meni, rekavši, da bi oboje trebalo da se krstimo. Moj suprug je odgovorio da će da se moli Bogu za to pitanje. Međutim, ja nisam videla razlog da se za to pitanje više molim. Predložila sam da se krstimo u februaru 2017. godine. I krstili smo se!

Moj san je da moje sedmoro braće i sestara prihvate Subotu. Želim, takođe, da putujem u unutrašnjost, u kojoj ljudi nisu upoznati sa adventnom vešću, i da ih poučavam o Suboti.

Molimo vas da se molite za nas i našu čežnju da osnivamo adventističke crkve.

Danas se ne osećam više prazno. Ono što mi je nedostajalo u životu jeste istina o Suboti.

Moje srce ispunjeno je radošću u Isusu! 🌍

Sun Ae Bjun, 64 služila je 15 godina kao pastor u crkvi koja svetkuje nedelju.

Oprosti mi oče

Horita Risa, 24

Nisam vaspitavana kao hrišćanka, nikad nisam ni razmišljala o Bogu, kao ni mnogi drugi ljudi u Japanu, koji broji 127 miliona stanovnika. Međutim, mnogo sam razmišljala o svom ocu. Nisam ga volela.

Moji roditelji razveli su se kada sam bila mala. Živela sam sa majkom, ali sam vikendom posećivala oca. Kada sam imala 14 godina, otac se razboleo, i ja sam preko vikenda morala da se staram o njemu. Nisam želela da budem njegova medicinska sestra. Bilo je mnogo stresno, a ja sam bila mlada i želela sam nešto drugo da radim. Žalila sam se: »Zašto baš ja?« Kad god bih videla svog oca, rekla bih mu da ga mrzim. Mnogo sam plakala. Mislim da je i moj otac, takođe, plakao. Posle nekog vremena, umro je.

Odlučila sam da se preselim u SAD, da studiram animaciju. Pre nego što sam započela školovanje u Los Anđelesu, posetila sam rodbinu u Čikagu, vernike Adventističke crkve.

Pozvali su me da odem u adventističku crkvu sa njima, i tamo mi se zaista svidelo. To je bilo prvi put da sam bila u nekoj hrišćanskoj crkvi.

Međutim, nisam imala vremena za crkvu kada sam otpočela sa studijama. Šest meseci rođaci su me upućivali da odem u neku adventističku crkvu u Los Anđelesu. Na kraju, otišla sam u filipinsku adventističku crkvu Glendejl. Moj plan bio je da slušam propoved, a zatim odem kući i preko skajpa razgovaram sa svojom majkom. Međutim, crkva je bila puna mladih ljudi poput mene i zaustavili su me, kada sam htela da krenem kući. Ručali smo, a zatim su me pozvali da tog popodneva izađemo zajedno.

Moji novi prijatelji nazvali su me i narednog dana i hteli da se vide sa mnom. Zvali su svakog dana. Pitala sam se, zbog čega su tako ljubazni prema meni. Posle nekog vremena, shvatila sam da Bog pokazuje svoju ljubav preko hrišćana, a oni je pokazuju meni. Želela

sam da saznam više o svemu tome. Postavljala sam mnoštvo pitanja o Bogu i Bibliji.

Jedna od mojih prijateljica bila je biblijski radnik i proučavala je Bibliju sa mnom.

Volela sam svoje prijatelje i želela da se krstim, međutim, nisam mogla da zaboravim kako sam se loše ophodila prema ocu. Volela bih da sam mogla da zatražim njegov oprostaj.

Jedne noći, usnila sam san. Videla sam oca koji je ležao na podu. Njegovo lice bilo je veoma bledo, kao da je na samrti. Posmatrao me je ne izgovorivši ni reč. Bila sam zapanjena videći kako me posmatra. Pomislila sam: »O ne, neće mi nikada oprostiti.«

Naredne noći usnila sam isti san. Videla sam ponovo oca kako leži na podu. Međutim, sada se nasmešio i rekao: »Hvala ti.« Pomislila sam, otac mi je oprostio, i to je upravo ono što Bog čini za nas. lako ne postupamo uvek na ispravan način, Bog nam prašta i voli nas.

Kada mi je otac u snu rekao: »Hvala ti«, osetila sam prvi put radost spasenja. Teret u mom srcu je nestao. Znala sam da mi je bilo oprošteno. Kada sam se probudila, pomolila sam se: »Hvala ti Bože što mi je Isus oprostio. Sada osećam Isusovu ljubav.«

San je uklonio poslednju prepreku za moje krštenje. Shvatila sam da Bog može da prašta, i osetila sam Njegovu ljubav preko ljudi u crkvi. »Boga niko ne vidje nikad: Ako imamo ljubav među sobom, Bog u nama stoji, i ljubav je Njegova savršena u nama.« (1. Jovanova 4,12)

Moja rodbina je došla iz Čikaga da proslavi moje krštenje, tri meseca posle sna.

Brze činjenice

- Japan je arhipelag na istočnoj ivici Azije. Japan se sastoji od 4 glavna ostrva - Hokaido, Honšu, Šikoku i Kjušu. Osim ovih glavnih, velikih, postoji i približno 4.000 manjih ostrva.
- Tri tektonske ploče sudaraju se blizu Japana izazivajući zemljotrese. Više od 1.000 zemljotresa pogode Japan svake godine. Japan takođe ima 200 vulkana, od kojih je 60 aktivno.
- Šintoizam je religija koja je najzastupljenija u Japanu. Oko 80% populacije je praktikuje.

Bili su iznenađeni, ali srećni zbog moje odluke.

Sada imam 24 godine i radim u nevladinoj organizaciji blizu Tokija. Odlučila sam da ne radim na polju animacije, jer se animacije uglavnom koriste za video igrice u Japanu. Ne želim da pravim video igrice, tako da radim kao dečiji terapeut uz pomoć umetnosti. Moja organizacija koristi terapiju umetnošću da bi pomogla deci da prevaziđu traume izazvane prirodnim nepogodama kao što su cunami ili zemljotres, koji su pogodili severni Japan 2011. godine.

Molim se da moja majka prihvati Isusa. Molim se, takođe, za svoju crkvu u Tokiju. Crkva Setagaja obučava mlade japanske adventiste poput mene da šire Jevanđelje širom Japana.

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen da se prošire aktivnosti i rad sa mladim ljudima. 🌐

Pogledajte kratki video klip u kome Risa iznosi svoje iskustvo, na linku: bit.ly/forgive-me-father.

Isus je uhvatio ribara

JAPAN | 11. avgust

Kurihara Kimijoši, 39

Moje srce bilo je ispunjeno radošću kada se Sadajuki, 48-godišnji ribar, krstio na japanskom ostrvu Cušima. Kao ribar, od svoje 15 godine, bio je privučen od strane Isusa.

Prvi put sam video Sadajukija kada mi je na parkingu pored super marketa tražio cigaretu. Moja supruga i ja živimo sa našim dvema ćerkama na ostrvu Cušima, na kome živi 30.000 ljudi, a nalazi se u blizini granice sa Južnom Korejom. Mi smo pioniri Svetske misije Hrišćanske adventističke crkve, vernici laici, koji volontiraju najmanje godinu dana, da bismo osnovali crkvu u mestima u kojima nema adventističkog prisustva.

Mi smo bili jedini adventisti na ostrvu na koje smo stigli pre sedam godina.

Sadajuki je lupnuo po našim kolima i uplašio moje dve ćerke. Upitao je: »Da li imate cigaretu?«

Istog trenutka odgovorio sam: »Žao mi je, stvarno nemam cigarete.«

To je način na koji obično odgovaram na takva pitanja. Međutim, nepoznati čovek je izgledao tužno i bespomoćno. Kada se malo udaljio od kola, rekao sam ćerkama da bi trebalo da se pomolimo za tog čoveka. Posle molitve, pomislio sam, šta ako ovom čoveku dam neki adventistički traktat? Međutim, u kolima nisam imao nijedan, pošto sam nekoliko dana ranije podelio sve. Ponovo sam se pomolio Bogu, da mi pomogne da uradim nešto za ovog čoveka.

Kada sam posle molitve otvorio oči, primetio sam jedan traktat na podu automobila. Nekako se bio podvukao pod sedišta. Bio je izgužvan i ugažen od nogu moje dece, ali čitljiv. Osim toga, nisam imao ništa drugo što bih mogao da dam. Zgrabio sam ćerke za ruke i potrčali smo prema čoveku.

Kada smo ga stigli, jedan biblijski stih mi je pao na pamet. To su bile reči apostola Petra kojima se obratio prosjaku: »A

Brze činjenice

- Japanska kuhinja zasniva se na pirinču, ribi i povrću. U ovoj ishrani druga mesa se malo koriste. Sa malo masti i mlečnih proizvoda, ova ishrana je veoma zdrava. To objašnjava zašto Japanci u proseku žive duže od ostalih ljudi na svetu.
- Sumo rvanje je Japanski nacionalni sport. Pobjednik u sumo rvanju mora svog protivnika da primora da izađe iz ringa ili da ga obori na pod.
- Hrišćanstvo je došlo u Japan posredstvom jezuitskih misija 1549. godine. Danas, između 1-2,3% populacije Japana smatra se hrišćanima.
- U Japanu postoji 97 adventističkih crkava sa 15.151 vernikom. Što na populaciju od 125.310.000 predstavlja 1 adventistu na svakih 8.270 stanovnika.

Petar reče: Srebra i zlata nema u mene, nego šta imam ovo ti dajem...» (Dela 3,6 – I deo)

Obratio sam se čoveku: »Žao mi je. Nemam cigaretu da vam dam, međutim, imam ovo.« Razmišljao sam da li će čovek da prihvati taj izgužvani, uprljani traktat. Primio ga je bez oklevanja i odmah počeo da čita. Zatim mi se obilato zahvalio i rekao: »Da vam istinu kažem, pripremao sam se da odem u obližnju crkvu da vidim da li može nešto da mi se promeni u životu. Međutim, vi ste došli do mene, pre nego što sam tamo otišao.»

Kada sam čuo njegove reči, bio sam duboko iznenađen. Izgledalo mi je kao da je Bog ugovorio naš susret. Pozvao sam čoveka da svaki dan proučava Bibliju sa mnom, i pitao ga, da li želi nešto da pojede. Možemo, takođe, da mu svaki dan ponudimo hranu.

Čovek se predstavio i radosno pristao da dođe u naš dom na biblijska proučavanja. Sadajuki se pojavio narednog dana, i počeli smo da proučavamo Bibliju naredna tri meseca. Saznao sam da je imao problem sa depresijom i alkoholizmom, da je dvaput pokušao da izvrši samoubistvo, predozirajući se pilulama. Međutim, doktori su mu oba puta na neobičan način spasili život.

Rekao sam mu, da Bog ne bi dozvolio da umre, a da pre toga nije upoznao Isusovu ljubav.

Sadajuki je kršten 2015. godine, postavši na taj način drugi od troje ljudi koji su prihvatili Isusa i krstili se, od momenta kada se moja prorodica prese-lila na ovo ostrvo.

On više ne pije i sanja da osnuje program kojim bi pomagao *Anonimnim alkoholičarima* da se oslobode alkoholizma.

Ponekad se moja supruga i ja osetimo obeshrabrenim usled velikih teškoća sa kojima se suočavamo, dok širimo Jevanđelje usred populacije koja sledi budističke i šintoističke tradicije.

Sadajuki i njegovo nasmejano lice podseća me da Božanski putevi nisu isti kao naši ljudski, i da nas On upućuje ljudima koji traže istinu. 🌐

Kimijoši, među prijateljima poznat kao »Kimi« jedan je od 2.500 pionira Svetske misije Hrišćanske adventističke crkve, koji su osnovali više od 11.000 novih crkava od 1990. godine. Kimi nikada nije planirao da postane pionir Svetske misije. On ima pilotsku dozvolu i želeo je da bude leteći misionar, međutim, Bog je imao drugačije planove. On se i dalje igra avionima. Pogledajte Kimija kako se igra papirnim avionom u svojoj učionici na linku: bit.ly/praying-for-students1

Mati stotinama

Majumi Nagano, 58

Majumi je jedna od najuticajnijih žena u Adventističkoj crkvi u Japanu. Ona nije oduvek bila takva. Pre svog prvog razreda osnovne škole, mogla je dvaput da umre.

Majumi je odgajana u domu oca alkoholičara i majke koja je bila mentalno bolesna. Niko nije pazio na nju. Dvaput je prosipala vrelu vodu po sebi iz velike posude, koja je bila na peći. Prvi put se to dogodilo kada je imala tri godine, a zatim samo pet godina. Oba puta, vrela voda se prosula po njenom malom telu, ostavljajući joj trajne ožiljke na koži od opekotina.

»Bog je dvaput spasao moj život.« Kada je imala devet godina, njena majka je nestala i nikada više nije bila pronađena.

Prvi zračak nade u nešto lepo, pojavio se kada je Majumi bila u šestom razredu osnovne škole. Neki Amerikanac doselio se u njihovo susedstvo. Uspostavivši kontakt sa Majumi, poučavao ju je engleskom jeziku, kao i da čita Bibliju. Nije mogla da veruje svojim ušima kada je pročitala zlatno pravilo: »Sve, dakle, što hoćete da čine

vama ljudi, činite i vi njima: Jer je to Zakon i Proroci.« (Matej 7,12)

»Kada sam čula taj stih, tada sam shvatila da sam pronašla način da krenem dalje u svom životu. Nisam mogla da promenim svoju prošlost, moja koža puna ožiljaka nikada neće biti kao pre. Tada sam shvatila da mogu drugoj deci da pružim ljubav koju sam toliko očekivala od svojih roditelja.«

Tada je u njoj počela da se razvija ideja, da se brine o drugoj deci.

Međutim, prošlo je nekoliko teških dekada u životu. Udala se kada je imala 21 godinu, a razvela deset godina kasnije. Postala je alkoholičar i teški zavisnik od duvana. Pokušala je da izvrši samoubistvo. A onda, ponovo se udala sa 38 godina i počela da izgrađuje novi život. Bila je užasnuta onim što je videla kada je počela da radi u dnevnom boravku za decu. Dnevni boravak je imao stroga pravila, a očajni roditelji pokušavali da ih zaobiđu.

Preokret je nastao, kada je dnevni boravak odbio da primi jednogodišnju bebu koja je imala temperaturu. Majka je bila očajna, morala je da se vrati na posao, jer nije imala slobodno vreme. Narednog jutra, majka se vratila i zatekla bebu potpuno zdravu. Majumi nije mogla da poveruje kako se beba tako brzo oporavila. Pronašla je odgovor kada je bebi menjala pelene.

Brze činjenice

- U starom Japanu postojao je običaj da žene zatamnjuju svoje zube purpurnom bojom, jer su beli zubi smatrani ružnim. Ova praksa opstala je do 1800 godine.
- Postoje tri adventistička zabavišta za decu u Japanu, koja u svom imenu nose reč Saniku (三育), što je kombinacija reči San (三) što znači 3 i Iku (育) što znači othraniti. To zapravo znači učiniti ljude celokupnim – fizički, intelektualno i duhovno.

Majka je bila stavila bebi čepić sa lekom, da bi joj snizila temperaturu.

»Pomislila sam, ne bi trebalo da bude ovako. Ubrzo sam otpočela svoj privatni posao sa dnevnim boravkom za decu, u kome će deca i njihovi roditelji imati sve pogodnosti. Primaću decu bez ikakvih uslova, čak i one sa temperaturom.«

Dnevni centar koji se nalazio u Majuminom domu, bio je otvoren 24 časa dnevno, tokom cele godine. Oko 500 porodica poslalo je svoje molbe za dobijanje nekog od 10 mesta u dnevnom centru. To je bilo 50 puta više zainteresovanih roditelja nego što je bilo mesta. Ako bi dete imalo temperaturu, slala bi negovateljicu u dom tog deteta, da se druga deca ne bi razbolela.

Dok se Majumi brinula o drugoj deci, imala je probleme sa svojom. Imala je dve ćerke, a mlađa je odbijala da ide u četvrti razred osnovne škole. Žalila se da su je nastavnici u državnoj školi nazivali glupom i kažnjavali je udarajući je po ramenu ili ruci. Na času muzičkog, učitelj ju je jednom udario tamburicom po glavi.

Majumi je tražila neku drugu školu za svoju ćerku i pronašla adventističku školu u blizini svog doma.

»Adventistička škola bila je kao raj u poređenju sa državnom školom. Učitelji su bili veoma prijatni.«

Njena ćerka se brzo privikla na novu školu, i nekoliko godina kasnije bila krštena. Ubrzo su se njen suprug, Majumi i druga ćerka, takođe, krstili.

Posle svog krštenja, Majumi je počela da se menja. Najpre je smršala. Bila je srećna uspešnim promenama u svom životu. Njeni prijatelji, roditelji, čak i deca iz bivšeg dnevnog boravka pitali su je šta se to događa sa njom. Majumi bi im odgovarala da se promena odigrala kada je upoznala Isusa. Pod njenim uticajem, oko tridesetoro dece iz njenog dnevnog boravka, sada tinejdžera i mladih ljudi, danas se obrazuju u adventističkim školama.

»Savetovala sam svojim bivšim bebama, mnogo kasnije nego što su napustili moj dnevni boravak, da pohađaju adventističke škole. Mnogi među njima su prihvatili takav savet.«

U toku protekle 4 godine, 45-oro dece, iz njenog dnevnog boravka, i njihovi roditelji bili su kršteni. To je više krštenja nego što su mnogi pastori u Japanu ikada imali.

Danas, Majumi i njeno osbolje vode veliki centar za dečji dnevni boravak za 50-oro dece, koja mahom potiču iz nehrišćanskih porodica. Ona planira da otvori centar za životni stil, namenjen deci ometenoj u razvoju, poput ADHD sindroma (deca bez fizičkih aktivnosti i hiper-aktivna deca) i Aspergerovog sindroma.

Kako da upotrebimo svoj uticaj? Pomoćimo se za nežnu smelost, poput Majumijine, kojom zadobija ljude za Hrista. 🌍

Pogledajte kratki video zapis Majume na linku: bit.ly/mother-to-hundreds.

Nasukan u adventističkom koledžu

JAPAN | 25. avgust

Jasuki Aoki, 42

Aoki nikada ranije nije upoznao nekog hrišćanina ili otvorio Bibliju, pre nego što se upisao u jedini koledž Hrišćanske adventističke crkve u Japanu. On čak nije ni znao da je koledž Saniku Gakuin hrišćanska ustanova, kada su ga njegovi roditelji upisali u školu. Aoki je jedino znao da želi da nauči engleski, a koledž je imao dobar ugled.

Osamnaestogodišnji Aoki bio je veoma iznenađen, kada je preko zvučnika, prve večeri svog boravka u ovoj internatskoj školi, čuo poziv za večernje bogosluženje. Svi su bili pozvani da se okupe u prostoriji za sastanke.

Aoki je pratio druge učenike do prostorije. Nikada ranije nije video Bibliju ili pesmaricu u svom životu. Slušao je nervozno, dok su drugi učenici pevali i otvarali svoje Biblije.

»Svi su znali pesmu osim mene. Svi su znali kako da pronađu biblijske stihove, osim mene. Ništa nisam razumeo.«

Kada je bogosluženje završeno, Aoki je bio spreman da krene kući, ali tada se setio da su njegovi roditelji unapred uplatili školarinu za dve godine. Odlučio je da ostane i izdrži do kraja.

»To je bio moj prvi susret sa hrišćanstvom.«

Mnogi Japanci, poput Aokija, nikada se nisu susreli sa nekim hrišćaninom. Samo 1% populacije u Japanu, koji ima 127 miliona stanovnika, smatra se hrišćanima, od kojih je 15.151 vernik Hrišćanske adventističke crkve. Japan je država u kojoj su ljudi pretežno budističke vere.

Aoki nije bio budista kada je došao na koledž. On se nije uopšte interesovao za duhovne vrednosti. Međutim, njegovi školski drugovi i profesori bili su ljubazni i strpljivo mu objašnjavali hrišćanska načela.

»Zbog njihovog prijateljstva, moji utisci o hrišćanstvu bili su pozitivni.«

Zavoleo je odlaske u crkvu i razgovore sa svojim novim prijateljima. Počeo je da se druži sa jednom adventističkom devojkom, ali nije uviđao razlog da bude kršten.

Posle dve godine, dobio je licencu da može da daje časove engleskog jezika. Tada je poželeo da predaje na adventističkom koledžu. Znao je da mora najpre da postane hrišćanin, a to je značilo da je bilo potrebno da proučava Bibliju.

Aoki je upisao teologiju. Nije želeo da postane pastor, želeo je samo da dobro upozna biblijska učenja, tako da bi mogao da radi na adventističkom koledžu. Kad je popunio formular za studije teologije, kapelan sa koledža pozvao ga je da dođe u njegovu kancelariju.

»O čemu razmišljaš? Kakvi su tvoji planovi za budućnost? Da li želiš da postaneš hrišćanin«, upitao ga je kapelan.

»Možda ću postati hrišćanin nekada u budućnosti, međutim, ne sada«, odgovorio je Aoki.

Kapelan ga je pažljivo posmatrao, a zatim rekao: »Ako želiš da se jednog dana krstiš, bolje ti je da to učiniš sada. Zašto to odlagati? Niko ne zna šta mu budućnost donosi. Bolje ti je da se krstiš sada!«

Aoki i kapelan su o tome razgovarali nekoliko sati. Aoki je shvatao kapelanov stav. Na kraju je rekao: »Molim vas, dajte mi još malo vremena da razmislim.«

Kapelan nije želeo tek tako da se preda, pa je odgovorio: »Kada se sledeće sedmice vratiš, moraćeš da doneseš odluku o datumu svog krštenja.«

Aoki je pozvao svoju devojkicu adventistkinju, koja je predavala u nekoj

Misioniske informacije

- Japanska unija oblasti obuhvata oblasti istočnog Japana, zapadnog Japana i misiju na ostrvu Okinava.
- •U Japanu postoji 97 adventističkih crkava sa 15.151 vernikom. Na ukupnu populaciju od 125.310.000 to predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 8.270 stanovnika Japana.
- Pismenost u Japanu iznosi skoro 100%.

osnovnoj školi u drugom gradu i objasnio joj svoju situaciju. Pitao je kada bi mogla da bude sa njim, da bi tada zakazao svoje krštenje. Imala je samo jedan slobodan dan u nekoliko narednih meseci, tako da je Aoki odlučio da to bude dan njegovog krštenja.

Danas Aoki ima 42 godine i služi kao vođa japanske unije oblasti. On je, takođe, pastor jedine adventističke omladinske crkve u državi, Tokijske crkve Setagaja, koja obučava mlade ljude da budu evanđeoski radnici. Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen da se proširi delovanje ove crkve mladih.

Aoki smatra da osnovna vrednost uz koju mladi Japanci mogu biti upoznati sa hrišćanstvom jeste pokazivanje Hristove ljubavi, isti onaj princip koji je njega privukao, dok je bio na koledžu.

»Biblija me nije prva poučila o Božjoj ljubavi, već moji prijatelji i profesori koji su mi svojim rečima i delima otkrili Božju ljubav.« 🌍

Pogledajte kratki video zapis u kome Aoki govori o svom iskustvu, na linku: bit.ly/stranded-atadventist-college.

Učenik osmog razreda obraća crkvu

MONGOLIJA | 1. septembar

Bumčin Erdenebat, 27

Učenik osmog razreda, Bumčin, želeo je da ide u crkvu kada se njegova porodica doselila u planinski grad u ruralnoj Mongoliji. Međutim, u ovom gradu nije postojala adventistička crkva. Većina od 10.000 stanovnika bili su budisti, poput njegovih roditelja. Našao je hrišćansku crkvu koja se okupljala nedeljom, u domu njegovog novog profesora matematike.

Bumčin se plašio da ode u dom svog profesora matematike.

»Bio sam slab iz matematike, tako da sam se plašio da odem u crkvu.«

U Mongoliji nema mnogo ljudi koji su čuli za Hrišćansku adventističku crkvu, ali Bumčin je dobro poznao Crkvu.

Odlazio je na bogosluženja u adventističku crkvu u svom rodnom mestu, po pozivu nekog rođaka, vernika Adventističke crkve. Bio je sa pastorom na adventističkoj omladinskoj konfe-

renciji u Ulan Batoru. Bumčin je na konferenciji shvatio da su misionari veoma potrebni u Mongoliji, i razmišljao je kako da postane misionar. Odlazio je svakog jutra na obližnji brežuljak, nadomak svog novog doma, tamo se molio Bogu i pevao hrišćanske pesme.

»Bože, molim Te, upotrebi me«, molio se.

Jednog jutra, posle molitve, odlučio je da ode u crkvu. Osećao se malo neobično, kada je ušao u prostoriju i video da je jedino dete među dvadesetak odraslih osoba. Međutim, ubrzo je zaboravio na nelagodnost, dok je pokušavao da se udubi u razgovor sa ostalima. Ljudi su razgovarali o tome kako će morati da zatvore tu crkvu.

»Ovo je poslednje okupljanje u našoj crkvi, zašto da produžavamo dalje sa tako malo ljudi«, rekao je jedan od prisutnih. Vernici crkve bili su obeshrabreni što su mnogi ljudi prestali da dolaze na bogosluženja nedeljom.

Bumčin je tada ustao i iz svoje Biblije pročitao stih: »Zato, braćo moja ljubazna, budite tvrdi, ne dajte se pomaknuti, i napredujte jednako u djelu Gospodnjem znajući da trud vaš nije uzalud pred Gospodom.« (1. Korinćanima 15,58) Posle toga, održao je biblijsku lekciju o tome kako hrišćani ne treba da gube nadu. Vernici crkve pažljivo su slušali, dok je momak govorio, a kada je završio izlaganje, bili su ohrabreni i odlučili da to bude njihov novi početak.

Brze činjenice

- Tradicionalni mongolski dom poznat je kao »Ger«, a u zapadnom svetu po ruskom nazivu »Jurta«. Ger ima strukturu šatora napravljen od drvene konstrukcije koja je obložena vunom. Materijali su veoma laki, tako da mogu lako da se transportuju.
- Mongolija je poznata pod imenom »zemlja konjanika«. Broj konja prevazilazi broj stanovnika. Konji se koriste za transport, mleko i meso.
- Ruski misionari su otpočeli adventističko delo u Mongoliji 1926. godine. Posle pada komunizma 1991. godine, adventisti su nastavili svoj rad.
- Prva adventistička publikacija na mongolskom jeziku bila je himna koja je umnožena na ruskoj štamparskoj mašini u Harbinu, a nešto kasnije, štampana su četiri mala traktata.

Nekoliko dana kasnije, nekoliko vernika pridružilo se Bumčinu na molitvi na obližnjem brežuljku.

Bumčin je u međuvremenu pozvao pastora adventističke crkve iz svog rodnog grada i zamolio ga da dođe i obrati se vernicima ove crkve. Pastor se složio sa idejom, pod uslovom da mu Bumčin pomogne.

Njih dvojica su u narednih šest meseci jednom mesečno držali predavanja o adventističkim verovanjima.

»Nisam pokušavao da ubeđujem vernike da postanu adventisti, samo sam im se pridružio u pevanju i proslavljanju Boga.«

Vremenom, izmenio je svoju jutarnju molitvu sa brežuljka, tražeći od Boga da obrati ove ljude.

Broj vernika je narastao na 27, jer su neki Bumčinovi školski drugari počeli da dolaze u crkvu.

Pred kraj godine, svih 27 vernika otputovalo je u crkvu adventističkog pastora u Bumčinov rodni grad, na posebno božićno bogoslužje.

Kada su se vratili u svoje malo mesto, anonimno su glasali, odlučivši da njihova crkva postane adventistička. To je bio prvi put da je cela grupa vernika prešla u Adventističku crkvu u dvadesetsedmogodišnjoj istoriji Adventističke crkve u Mongoliji.

Nova crkva je ubrzo narasla na 40 vernika, kada se Bumčin preselio u Ulan Bator kao odrasla osoba. Bumčin, koji danas ima 27 godina, nije prestao da osniva nove crkve. On je pionir Svetske misije i vođa jedine omladinske izviđačke crkve u Mongoliji, koju su on i njegova supruga osnovali i otvorili 2012. godine u svom domu, tradicionalnoj mongolskoj jurti.

Adventistička crkva Kutul ima oko 60 vernika, od kojih je 45 izviđača.

Hrišćanska adventistička crkva je zvanično priznata u Mongoliji od strane državnih vlasti u martu 2017, a prvih deset krštenika bilo primljeno u članstvo crkve krštenjem u junu 2017.

Bumčinova profesorka matematike i dalje predaje matematiku, ali sada živi u Ulan Batoru i predaje u školi Tusgal, jedinoj adventističkoj školi u Mongoliji, koja je primila sredstva iz darova 13. Subote 2015. godine.

Kada smo Bumčinu postavili pitanje šta će dalje raditi, odgovorio je: »Idem da osnivam crkve širom Mongolije.«

Pogledajte Bumčina u video klipu kako peva hrišćansku pesmu koju je najčešće pevao na molitvama na brežuljku. Video link: bit.ly/eighth-grader-converts-church.

Najbolji posao na svetu

Mandak Bold, 28

Hrišćanska adventistička crkva je mlada ustanova u post komunističkoj Mongoliji. Prvi misionari bili su jedan bračni par koji je 1991. godine ušao u ovu državu od 3 miliona ljudi. Crkva danas broji 2.177 vernika, mahom mladih ljudi. Većina vernika su prvi koji su bili kršteni u svojim porodicama. Ovo je pokrenulo nekoliko izazova, uključujući i zadržavanje vernika, kao što ćemo videti u priči pionira Svetske misije Mandaka. On je bio kršten kao tinejžer, međutim, sedam godina kasnije napustio je crkvu. Ovo je njegova priča.

Bio sam veoma neprijatan čovek i često sam osuđivao druge ljude. Ako bi neko napravio neku grešku u mom prisustvu, stavio bih mu odmah do znanja da je pogrešio. Želeo sam da ta osoba bude kažnjena. Smatrao sam da Bog isto tako voli da nas kažnjava.

Stasavao sam nesrećan i na kraju odlučio da napustim Crkvu, smatrajući da je vera u Boga besmislena. Nešto u meni nije bilo u redu, prestao sam da odlazim u crkvu, prestao da svetkujem Subotu i dajem desetak.

Moja supruga bila je tužna i molila se za mene. U nekom deliću svog uma,

živeo sam u strahu od Božje kazne, jer kako sam razmišljao, blagosiljao me je sedam godina, a sad će me kažnjavati zato što sam Mu okrenuo leđa.

Prošlo je godinu dana, a ništa se nije dogodilo. Umesto da me kazni, Bog me je voleo i blagosiljao još više nego ranije. Dobio sam dobro plaćen posao na nekom mongolskom TV kanalu. To me je šokiralo. Moje misli su se vratile Bogu i pitao sam se: »Koja je svrha života ako samo zarađujem novac i trošim, zatim opet zarađujem, pa trošim.« Jedina osoba koja u svemu tome profitira je vlasnik TV kanala koji se sve više i više bogatio. Koji bi posao meni bio najbolji?

Zaključio sam da bi najbolje bilo da sam misionar. Ponovo sam posvetio svoje srce Bogu i molio se: »Ako želiš da budem misionar, spreman sam.«

Posle nekoliko meseci, vođe Adventističke crkve u Mongoliji ponudili su mi poziciju pionira Svetske misije. Trebalo je da vodim jednu umiruću kućnu crkvu na prvom spratu u jednoj zgradi i da predajem engleski u obližnjoj državnoj školi. Moja supruga bila je određena da vodi dečju subotnu školu i da predaje kineski jezik. Molio sam se otprilike nedelju dana, a zatim napustio TV.

Misionar sam tek šest meseci i to mi se veoma dopada. Ne postoji ništa uzbudljivi-

vije nego videti kako se život menja pod uticajem Božanske sile.

Prve Subote u crkvi, jedan bivši vernik koji nije dolazio u crkvu tri godine, pojavio se u subotnoj školi. Nismo se poznavali. Pokušao sam da uspostavam prijateljstvo sa njim, i da ga ohrabrim da ponovo dođe u crkvu i naredne subote. Delovao je da nije srećan pozivom. To sam saznao tokom sedmice, kada me je nazvao i pitao da li možemo da razgovaramo.

Otišao sam na njegovo radno mesto i saznao da vara svoju suprugu. Priznao je svoju prevaru supruzi i tražio razvod. Pitao me je tad u razgovoru, šta bi trebalo da učini.

Pitao sam ga, šta bi on želeo da učini. Nije znao šta da mi odgovori. Podelio sam sa njim biblijski stih koji kaže da razvod nije dozvoljen osim zbog preljube. Rekao sam mu, da traži od Boga oprostaj i da prestane da vara svoju suprugu. »Kaži svojoj supruzi istinu, reci joj da želiš da se promeniš, da joj budeš veran, da želiš da budeš Gospodnji čovek.« Pomolili smo se zajedno i ja sam otišao.

Sedmicu dana kasnije, čovek mi je rekao da je prekinuo aferu sa drugom ženom, rekavši da želi da se ponovo posveti Bogu. Takođe, rekao je istinu svojoj supruzi i oprostila mu je. Danas taj čovek dolazi u crkvu svake Subote i jedan je od aktivnijih vernika crkve.

Drugo čudo odigralo se sa jednim onesposobljenim čovekom koji prima mesečnu socijalnu pomoć 160.000 mongolskih togroga (65 USD)

Jedne Subote zamolio sam ga da da svoj desetak i da će ga Gospod blagosloviti. Čovek je odbio moj poziv.

Nešto kasnije, pozvao me je telefonom i razgovarali smo o njegovom životu i zdravlju. Rekao mi je da će mu tog meseca biti isplaćen iznos socijalne pomoći za dva meseca odjednom. Zamolio sam ga

Brze činjenice

- Velika pustinja Gobi prostire se velikim delom južne Mongolije. Osim peščanih dina, ona sadrži neplodnu, kamenitu divljinu. Pustinja Gobi poznata je po velikim temperaturnim razlikama od -40 °C zimi do +40 °C leti.
- Kancelarije mongolske misije Hrišćanske adventističke crkve nalaze se u glavnom gradu države Ulan Batoru. Misija obuhvata 6 crkava sa 2.177 vernika.
- Mongolija ima populaciju od 3.095.000. To predstavlja odnos od 1 adventiste na svaka 1.422 vernika.

još jednom da da svoj desetak i da okuša Boga, kako piše u Bibliji.

»Donesite sve desetke u sprema da bude hrane u Mojoj kući, i okušajte Me u tom, veli Gospod nad vojskama, hoću li vam otvoriti ustave nebeske i izliti blagoslov na vas da vam bude dosta.« (Malahija 3,10)

Naredne Subote, čovek je došao u crkvu i prvi put dao svoj desetak Bogu. Sedmicu dana kasnije, pozvao me je i brzo rekao: »Prošle Subote dao sam desetak, a danas sam dobio pismo od socijalne službe u kome me obaveštavaju da je iznos socijalne pomoći povećan za 50%«

Ja inače ne reagujem emotivno, međutim, tada sam bio toliko srećan, što sam mogao da vidim kako Bog deluje i menja život. To osećanje ne mogu da iskažem rečima. Želim da svi saznaju o Božjoj ljubavi. Zbog toga sam misionar. Biti misionar najbolji je posao na svetu! 🌍

Pogledajte kratki video klip na kome Mandak iznosi svoje iskustvo na linku: bit.ly/worlds-best-job.

Ne želim da predajem

MONGOLIJA | 15. septembar

Cerenpil Ogi Otgontuja, 40

Današnja misionarska priča stiže nam od Ogi, četrdesetogodišnje direktorke jedine adventističke škole u Mongoliji.

Kada je trebalo da izaberem oblast koju ću studirati na univerzitetu u Mongoliji, odmah sam pomislila: »Neću biti profesor.« Moja majka bila je vaspitačica u obdaništu, a ja nisam imala strpljenja za bučnu decu.

Pastor me je zamolio da u crkvi budem učitelj u dečjoj subotnoj školi. »Odbila sam ga, rekavši da ne volim decu.« Ohrabrivao me je i pokazivao neke biblijske tekstove. Priče su me zanimale, međutim, kada bih čula nešto o deci, rekla bih da ne želim da im predajem.

Udala sam se za univerzitetskog profesora, dobili smo dete i ubrzo preselili u manji grad u Mongoliji da radimo kao misionari.

Suprug me je pitao šta želim da radim u ovom malom gradu. »Ne znam, ali ne želim da predajem.«

Posle časova na univerzitetu, suprug bi pozivao studente u naš dom, a ja bih spremala nešto jednostavno i zdravo za jelo. U Mongoliji, meso je važan deo svakog obroka, a studenti su bili iznenađeni kada bi na našem stolu ugledali hranu spravljenu od žitarica, povrća i voća. Iznenađeni pitali bi zašto ne jedem meso. Uvidela sam da je potrebno da ih poučavam o biblijskoj zdravstvenoj poruci.

U isto vreme, prijateljila sam se sa nekim majkama u susedstvu, i kada bi nas posetile, njihovoj deci pričala bih neke biblijske priče. Smatrala sam da ne želim da predajem, a shvatila sam da zapravo sve vreme predajem.

Moj suprug je osnovao crkvu u našem malom mestu, a onda je dobio poziv da usavrši svoje obrazovanje na adventističkom univerzitetu na Filipinima. Molila sam se i razmišljala šta ću raditi na Filipinima.

Kada je nekom prilikom jedan prijatelj došao u naš novi dom, postavio mi je pitanje o kome sam zaista dugo razmišljala: šta želim da radim u naredne 2,5 godine, dok moj suprug ne završi svoje studije.

»Možda ću da studiram računovodstvo ili da učim za medicinsku sestru.«

»Pomolimo se zajedno, a Bog će ti otkriti svoje planove«, predložio mi je.

Pogledala sam program studija za medicinsku sestru i videla da traje pet godina. Otišla sam na odeljak za biznis

Brze činjenice

- 53% Mongolaca starijih od 15 godina izjašnjavaju se kao budisti. 39% sebe ne smatra religioznim. Hrišćani predstavljaju 2,1% od ukupne populacije.
- Mongolija je kontinentalna zemlja koja se nalazi između Rusije i Kine. Skoro pola stanovništva Mongolije živi u glavnom gradu Ulan Batoru.
- Mongolija je planinska država sa prosečnom visinom od 1.580 metara iznad nivoa mora, što je čini jednom od najviših država na svetu.

i saznala da program traje četiri godine. Razmišljajući da odem na računovodstvo, prošla sam u tom trenutku pored odeljka za obrazovanje.

Čovek koji je radio na tom odeljku počeo je da razgovara sa mnom. Odmah smo uspostavili prijatan kontakt, a posebno, kada je rekao da je bio u Mongoliji. On je bio prva osoba koju sam upoznala na Filipinima, a koja je bila u Mongoliji. Bila sam nestrpljiva da razgovaram sa njim. Posle nekoliko minuta, predložio mi je da studiram program za obrazovanje.

»Možda...«, nisam želela da bezosećajno izgovorim »ne«, jer je čovek u razgovoru sa mnom bio veoma ljubazan.

»Pošto imate ćerku, zašto ne biste probali sa osnovnim obrazovanjem?« Razgovarali smo i hodali do univerzitetske sale u kojoj je držao svoja predavanja, ali mi je pre nego je ušao, sugerisao da pogledam obdanište koje vodi univerzitet.

Bila sam iznenađena onim što sam tamo videla. Deca su delovala mirno i srećno. Vaspitačica je delovala zadovoljno.

Saznala sam da program traje četiri godine, ali da mogu diplomirati kroz tri godine, jer sam išla u gimnaziju u Mongoliji i stekla opšte znanje.

Te večeri, suprug i ja dugo smo razgovarali. Adventistička crkva u Mongoliji nije imala ni školu, a nije bilo ni adventističkih profesora. Nisam bila sigurna šta da radim.

»Možda je Božji plan za tebe da postaneš profesor«, rekao je suprug.

»Hmm, možda«, odgovorila sam, shvatajući da je moja odbojnost prema poučavanju nestala.

Diplomirala sam za 2,5 godine, kad i moj suprug. Kada smo se vratili u Mongoliju, pomogla sam da se osnuje prva adventistička škola. Pre nekoliko godina, postala sam direktor te škole.

Danas, volim decu i poučavanje. Ova škola danas broji 124 učenika, koji većinom potiču iz neadventističkih porodica. Oni ovde mogu da dobiju obrazovanje od obdaništa do 12 razreda (4 godine srednje škole).

Hvala vam što ste svojim darovima 13. Subote 2015. godine pomogli da proširimo školske učionice. Broj upisanih učenika se iz godine u godinu povećava. Sada planiramo da osnujemo internatsku akademiju za učenike od 9-12 razreda. Darovi 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za izgradnju te internatske škole.

Kada se osvrnem unatrag, zaista mogu da proslavljam Boga. Ponekad mi neko kaže: »Zar ti nisi rekla da ne želiš da budeš predavač? Kako to da si sad profesor?«

»Ja im na to odgovorim, vi zapravo nikada ne znate šta vam donosi budućnost. Samo Bog to zna. Kada smo strpljivi i poslušni, Bog planira naše živote.«

Drugi život

KINA | 22. septembar

Petar, 40

Petar je proveo prve 24 godine svog života prateći jedan cilj, da postane profesor matematike da bi na taj način mogao da se brine za svoje siromašne roditelje u jednom selu u Kini.

A onda je naišao problem sa zdravljem, i to je poremetilo sve njegove planove. U jednom trenutku, Petar je izgubio sve.

»Da nisu nastupile takve prilike, nika da ne bih došao Bogu. To je način na koji me je Bog doveo do Sebe i do istine.«

Po završetku koledža, Petar je trebalo da dobije posao kao profesor matematike u srednjoj školi. Život koji je vodio tada ispunjavao je njegove misli. Imao je nadu i materijalnu sigurnost. Međutim, pre nego što je trebalo da dobije posao, morao je da se podvrgne medicinskom pregledu, propisanom od strane nadležnog organa oblasnog ministarstva obrazovanja.

»U koledžu sam često igrao košarku i fudbal. Smatrao sam da neće biti nika-

kvog problema i da ću lepo proći medicinski pregled.«

Kada su rezultati medicinskog pregleda došli, svi zainteresovani za mesto profesora u školi mogli su da saznaju da dve osobe nisu prošle pregled, Petar i još jedan mlađi čovek.

Petar je i dalje verovao u svoje dobro zdravlje i otišao po drugi put na medicinski pregled. Ovog puta bolnica je izvestila da samo jedan mlađić nije prošao, a to je bio Petar. Lekar je rekao da Petar ima ozbiljno oboljenje jetre koje se nije moglo lečiti. Koledž nije dodelio Petru posao profesora matematike.

»U tom trenutku izgubio sam sve. Godinama sam radio veoma naporno, da bih se izdigao iznad siromaštva svojih roditelja. Delovalo je kao da sam konačno dostigao cilj. Međutim, sve je iščezlo u jednom trenutku. Osećao sam se potpuno bespomoćno.«

Te večeri, Petar je stajao na mostu gledajući u mračno nebo i ponavljao: »Laotian«, što na kineskom jeziku znači »Viša silo«.

»Viša silo, nisi fer prema meni«, gorko je plakao, razmišljajući da skoči sa mosta i izvrši samoubistvo.

Na zahtev svojih roditelja, Petar je otišao u seosku bolnicu i započeo svoje lečenje. Uslovi u bolnici bili su skromni. Usled svoje finansijske situacije, porodica nije mogla da ga pošalje u neku bolje opremljenu bolnicu u gradu. Posle tri dana, Petrova majka je otišla u crkvu,

Brze činjenice

- Više hrišćana živi u Kini nego u Italiji. Kina je na putu da postane najveći hrišćanski centar na svetu.
- Ukupna populacija Kine je milijarda i 387 stanovnika. To predstavlja 18,47% celokupne svetske populacije.
- Prema hrišćanskoj tradiciji, hrišćanstvo je ušlo u Kinu radom apostola Tome, međutim, prvi istorijski autentični dokazi govore da hrišćanstvo u Kini datira od sredine sedmog veka.

zamolivši pastora da se moli za njenog sina. Ponekad je odlazila na bogoslužnja nedeljom. Ispunjena svojim problemima, nije zapazila da je u crkvu došla i u Subotu, jer je adventistička crkva delila prostor sa crkvom koja svetkuje nedelju. Na ulazu u crkvu, ovu ženu zapazila je neka starija vernica, upitavši je zbog čega deluje tako iscrpljeno i tužno. Otvorivši svoje srce nepoznatoj osobi, Petrova majka je ispričala sve što ju je tištalo.

Starija vernica je odgovorila: »Nemojte se brinuti, verujte u Boga, a On će pomoći vašem sinu.« Kasnije tog dana, starija gospođa je posetila Petra u njegovoj bolesničkoj sobi, ponudila mu savet: »Mladiću, imaj poverenja u Boga, On će te spasiti.«

Petar je teško mogao da prihvati ovaj savet, jer su ga učitelji od prvog razreda osnovne škole učili da Bog ne postoji. U tom trenutku, dva puta su stajala pred Petrom: da ostane u bolnici, troši novac i time dodatno otežava život svojim roditeljima i na kraju umre, ili da veruje u Boga.

»Nisam želeo dodatno da otežavam život svojim roditeljima, odlučio sam da verujem u Boga. Izabrao sam, da ću radije da verujem u Boga nego u lekare.«

Tog popodneva, Petar je shvatio, da čim Bog postoji, On može da izvrši isceljenje, i on će napustiti bolnicu. Odbacio je pozive svoje majke da ponese lek iz bolnice.

»Mi verujemo u Boga. Ostavimo sve ovde«, rekao je.

Starija vernica rekla je Petru da postoji bolnica pod vođstvom Hrišćanske adventističke crkve u jednom drugom mestu. Petar je odlučio da tamo ode. Osoblje sanatorijuma toplo ga je pozdravilo prilikom dolaska.

»Kada sam bio bolestan i bez nade, trebalo mi je ohrabrenje i uteha, a svi su me napustili. Ali kada sam došao u ovaj divni sanatorijum, svi zaposleni molili su se na kolenima sa mnom i za mene. Kada su se molili, tražili su od Boga moje isceljenje. Oni su me prihvatili i voleli.«

Petar nikada u svom životu nije iskusio takvu ljubav, osetivši da je ona bila više od ljudske. Bila je Božanska. Ostao je u sanatorijumu dva meseca, moleći se, proučavajući Bibliju, prisvajajući zdrav životni stil. »Jednostavno sam zaboravio da sam uopšte bio bolestan. Bio sam veoma srećan.«

Posle dva meseca, tražio je od direktora sanatorijuma odobrenje da se ponovo podvrgne medicinskom testu. Rezultati su ga iznenadili, kao i njegovog lekara. Dobio je potvrdu da je popotpuno zdrav. Lekar nije mogao da shvati kako je prosti lek prepisan Petru, mogao da ga izleči. Međutim, Petar nije ni uzimao taj lek, oslonio se poverenjem na Boga.

Petar se u međuvremenu krstio sa svojom celokupnom porodicom. Danas je Petar četrdesetogodišnjak, biblijski radnik u Božjem delu u Kini.

»Pošto mi je Bog darovao drugi život, posvetio sam ga Njemu.«

Hvala vam za misionska darovanja, koja omogućuju širenje Radosne vesti u Kini. 🌍

Program Trinaeste subote

➤	Uvodna pesma	“Na nebu me već čeka dom”, <i>Pesmarica Hrišćanske adventističke crkve</i> , br. 401.
➤	Dobrodošlica	Vođa subotne škole
➤	Molitva	
➤	Program	»Subota iznad bicikala«
➤	Dar	Zamolite decu, dok se dar prilaže, da pevaju: »Isus me voli« na kineskom jeziku (videti u Vestima za decu)
➤	Završna pesma	“Ja ne čeznem za slavom”, <i>Pesmarica Hrišćanske adventističke crkve</i> , br. 383.
➤	Završna molitva	

Učesnici: 1 narator i 1 govornik, koji će predstaviti priču.

Beleška: Učesnici ne moraju da uče napamet svoje delove, već da budu dovoljno upoznati sa materijalom, tako da ne moraju da čitaju sve iz skripte. Uvežbajte celokupni program, tako da učesnici mogu da se osećaju prijatno i po potrebi naglase ono što smatraju važnim.

Subota iznad bicikala

Narator: Ovog tromesečja upoznali smo ljude iz Južne Koreje, Japana, Mongolije i Kine, iz država koje se nalaze u Severoazijskoj pacifičkoj diviziji (SAPD). Danas, upoznaćemo jednog čoveka iz Tajvana.

Govornik: Brušenje i poliranje metalnih delova bicikala ne donosi veliku platu u fabričkoj radionici u središnjem delu Tajvana, međutim, fabrika daje veliku povlasticu – ne radi Subotom.

Džin Rong Gao i njegova supruga pridružili su se šesnaestočlanom timu u radionici, kada su se preselili u grad Šikang, nekoliko godina ranije.

Ovaj bračni par napustio je svoje prethodne poslove zbog toga što nisu imali slo-

bodnu subotu. Na sadašnjem poslu mogu zajedno da zarade 15.000 tajvanskih dolara (500 USD). Nije bilo mnogo posla, ali bili su srećni. Imali su slobodnu Subotu.

Posle nekoliko meseci, počeo je da razmišlja o svom bratu i četiri sestre kao i o drugim članovima porodice, koji su se susretali sa problemom slobodne Subote na svojim poslovima. Pitao je svog šefa da zaposli njegovu rodbinu, ali on je odbio rekavši da nema dovoljno posla.

Džin Rong je ostao uporan, da bi na kraju sedam članova njegove porodice dobilo posao.

Džin je naredne tri godine jedva stavljaao kraj sa krajem zbog male plate i razmišljao da nađe neki novi posao.

Plašio se da će biti primoran na rad Subotom ako bi negde otišao, tako da je ostao. »Želeo sam radije da održim svoju veru nego da imam veću platu.«

Bog je video Džinove potrebe, i zato je odjednom bila povećana potražnja bicikala. Džin i njegova supruga počeli su da zarađuju 70.000 tajvanskih dolara (2.300 USD). Džin je u isto vreme bio postavljen za nadzornika radionice. Bio je zahvalan za dodatni novac, ali plašio se da će morati da radi Subotom da bi mogao da ispuni sve obaveze.

Njegovi strahovi su se obistinili, kada je vlasnik radionice objavio da svih šesnaest zaposlenih moraju da rade Subotom. Džin je odmah izjavio da on to ne može da učini.

Šef je odgovorio: »Sve zavisi od tebe. Ako želiš da svetkuješ Subotu, izgubićeš posao.«

Te večeri, Džin nije mogao da zaspi. Ne samo što je njegov posao bio doveden u pitanje, već i posao njegove supruge i svih sedam rođaka. U molitvi obratio se Bogu. Ujutro, svi su otišli u crkvu.

»Odlučili smo da ćemo radije održati svoju veru, nego pošto poto ići na posao.«

Šef je bio ljut. Skoro polovina njegovih zaposlenih bila je u crkvi, umesto da u radionici sklapaju bicikle zbog neke hitne narudžbine. Nevoljno, ali, ipak, rekao je i ostalim zaposlenim da uzmu slobodan dan i rekao im da će morati da dođu na posao po zalasku Sunca u Subotu i da će raditi u nedelju. Rekao im je da obaveste Džina i ostale o novom rasporedu rada.

Radnici adventisti rado su prihvatili da rade po novom rasporedu.

Tri dana su prošla pre nego što je šef došao u radionicu. Došao je do Džina i rekao: »Da li želiš da zarađuješ više?«

Džin je bio iznenađen. »Zar niste rekli da ću izgubiti posao, ako izaberem da služim Bogu i idem Subotom u crkvu?«

Šef je rekao da je potražnja za biciklima porasla, tako da je odlučio da otvori još jednu radionicu. Džin bi bio postavljen kao šef ove druge radionice. To je značilo da

Džin Rong Gao stoji pored rama bicikla u svojoj radionici u centralnom Tajvanu.

će on biti konsultovan oko zapošljavanja novih radnika, kao i za njihovu obuku, a to sve donelo bi mu veliku povišicu. Jedini problem je bio obavezan rad Subotom.

Novi posao je nudio velike mogućnosti. Međutim, Džin se setio stiha iz Biblije: »Predaj Gospodu put svoj, i uzdaj se u Njega, On će učiniti.« (Psalam 37,5)

Odlučio je da svoj život posveti Gospodu i odbije ponudu.

Ne želeći da izgubi tako dobrog, marljivog radnika, šef je najavio trajne promene radnog vremena. Radionica bi bila zatvorena od zalaska Sunca u petak do zalaska Sunca u Subotu, a bila bi otvorena nedeljom.

»Niko ne radi Subotom, čak ni šef«, kaže Džin.

Džinove kolege su zadivljene njegovom čvrstom verom, i četvoro njih je vremenom bilo kršteno.

Iako je ponekad umoran zbog rada vikendom, zahvalan je Bogu što mu omogućava da održi svoju veru. »Zahvalan sam Bogu što je ispunio naše molitve, i omogućio nam da živimo u miru.«

Narator: Ljudi širom Tajvana i ostataka Severnoazijske pacifičke divizije mole se da održe svoju veru, kao i za pomoć u širenju Radosne vesti, da Isus uskoro dolazi! Priložimo velikodušno dar 13. Subote, tako da bi još mnogi ljudi mogli da čuju Radosnu vest.

Prilaganje darova uz pratnju instrumentalne muzike

Buduću projekti Trinaeste subote

- Zdravstveni centar u Lahoreu u Pakistanu
- Zdravstveni centar u Kambodži
- Škola jezika u Laosu
- Adventistička internacionalna misionarska škola u Nakonu-Račasima na Tajlandu

Misioniski zrak svetla

Izlazi iz štampe svakog kvartala sa misioniskim pričama koje uređuje kancelarija adventističke misije. Ovaj DVD sadrži sve misioniske priče koje dolaze širom sveta, uključujući i misioniske projekte 13. Subote, za koje se prikupljaju darovanja.

Misioniski Zrak Svetla je dobar za:

- Subotnu školu

- Dečije priče
- Za pripremu pre početka bogoslužjenja
- Školska i porodična bogoslužjenja
- Izviđače
- Molitvene sastanke

DVD je potpuno besplatan.

Preuzmite naše priče sa Interneta na www.missionspotlight.org

Kuda idu moji misioniski darovi?

Da li ste se ikada osetili kao da svoj novac stavljate u »crnu rupu« kada dajete svoje misioniske darove? Vi znate koje države i projekti će dobiti deo darova Trinaeste Subote. Međutim, šta se dešava sa redovnim misioniskim darovima koje prilažete svake sedmice? Kako će biti upotrebljeni?

Možda ćete biti iznenađeni činjenicom da sedmični misioniski darovi potpomažu više od 1.000 misionara širom sveta. U stvari, 70% sedmičnih misioniskih darova pomažu misionare i rad svetske Crkve. Izdvajanja iz Generalne konferencije namenjena divizijama: Bliskom Istoku, Severno-afričkoj uniji i Izraelskom misioniskom polju, pomažu uspostavljanje i održavanje misioniskih aktivnosti na ovim teritorijama.

Ostatak novca pomaže različitim ustanovama i agencijama koje služe svetskoj Crkvi. Na primer, pomažu misionisko medicinsko delo univerziteta Loma Linda, širenje Jevanđelja preko adventističkog svetskog radio programa i humanitarne aktivnosti ADRA-e.

U proteklim godinama, milioni ljudi iz onih oblasti sveta koje se suočavaju sa mnogim izazovima, upoznali su spasenje u Isusu i došli u Hrišćansku adventističku crkvu. U ovim oblastima, osnivane su hiljade novih crkava. Međutim, pošto su bili kršteni, da li su ovi novi vernici i kako bili negovani? Da li imaju pristup materijalima i programima koji mogu da pomognu u jačanju njihove nove vere, i pomognu im da rastu u svom poznavanju istine? Da li u tim novim crkvama ima dovoljno pastora?

Vaša misionarska darovanja podržavaju rast i napredak Dela širom sveta. Ako želite da dobijete dodatne informacije o Adventističkoj misiji širom sveta, idite na AdventistMission.org.

Hvala vam još jednom na molitvama i finansijskoj podršci za projekte Adventističke misije. Vi ste oni koji doprinosite i činite razliku u životima ljudi širom sveta.

Geri Krauz

Direktor kancelarije adventističke misije

Izvor informacija za čitaoce

Za više informacija o raznovrsnom kulturnom nasleđu Kine, Japana, Južne Koreje, Mongolije, Tajvana i Severnoazijske pacifičke divizije (SAPD), obratite se svojoj lokalnoj biblioteci ili putničkoj agenciji ili ambasadi željene zemlje. Ukucajte naziv zemlje u svom Internet pretraživaču.

Sledeći veb-sajtovi mogu biti od koristi:

Kina: government website english.gov.cn

Travel China Guide bit.ly/TravelChinaGuide

Japan: government website japan.go.jp

Lonely Planet bit.ly/LonelyPlanetJapan

Južna Koreja: government website korea.net/index.jsp

Visit Korea bit.ly/VisitingKorea

Mongolija: government website zasag.mn/en

World Travel Guide bit.ly/TravelMongolia

Tajvan: government website taiwan.gov.tw

Rough Guide bit.ly/RoughGuideTaiwan

Seventh-day Adventist

Inter-American Division interamerica.org

Jamaica Union Conference jmunion.org

Puerto Rican Union Conference upasd.org

Caribbean Union Conference bit.ly/CaribUnionC

Inter-Oceanic Mexican Union Conference asd-umi.org

North Mexican Union Conference adventistasumn.org

Southeast Mexican Union Mission unionsureste.org.mx

Adventistički misionški DVD je besplatan prilog časopisu u kome se mogu videti priče iz zemalja o kojima smo govorili, kao i o Svetskoj misiji Adventističke crkve. Zamoli vođu subotne škole da ti napravi jednu kopiju DVD-a ili idi na <http://www.subotnaskola.org/mladi-i-odrasli/adventisticka-misija-video/>.

Misionški časopis i na društvenoj mreži Fejsbuk.

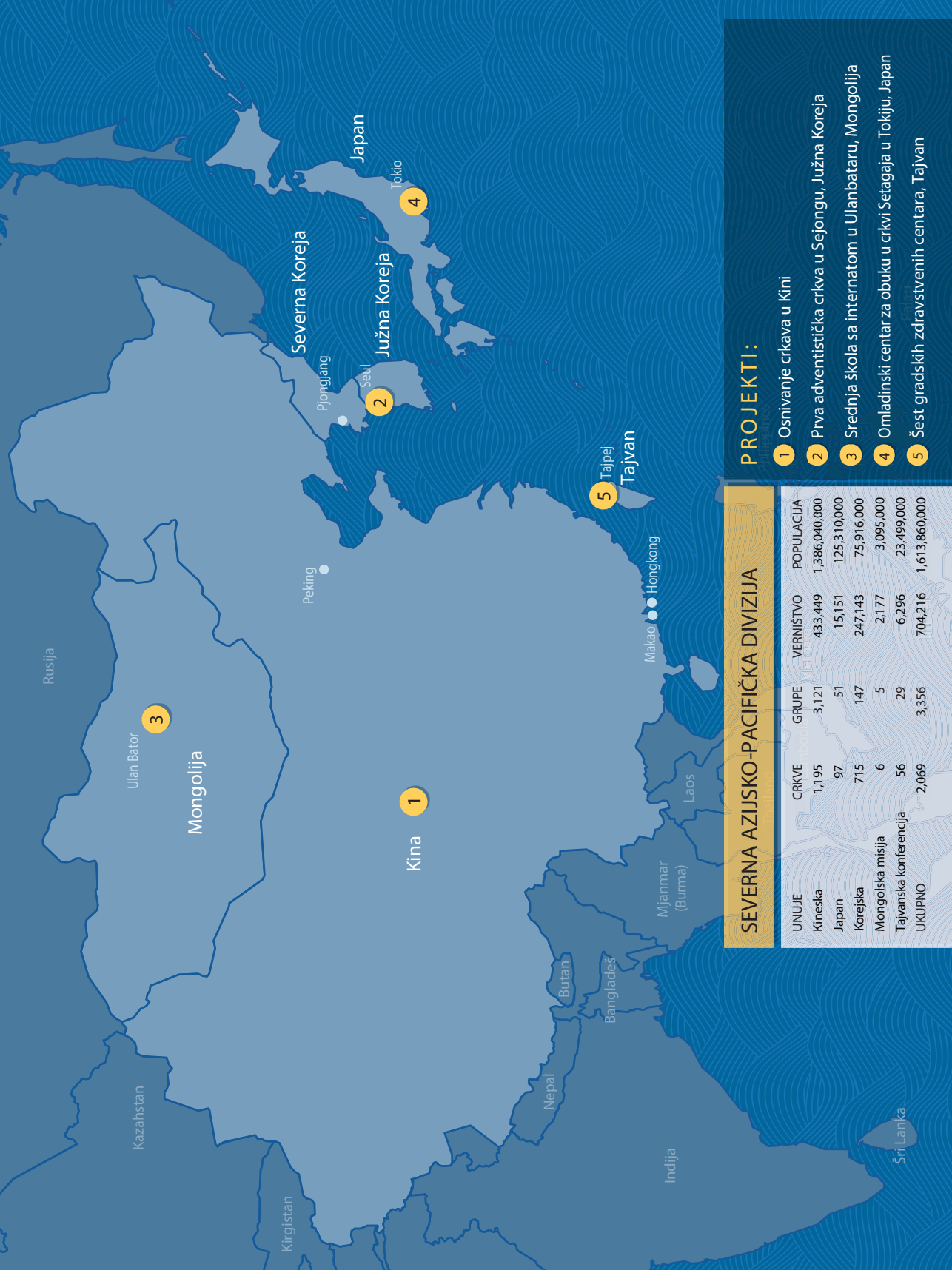
Čitajte, komentarišite, šerujte, lajkujte naše priče na www.facebook.com/mission-quarterlies. Sredstvo za ostvarivanje cilja pomoći će da se usmeri pažnja na Svetsku misiju i poveća sedmično misionško darovanje. Usredsredite svoju pažnju na Svetsku misiju i povećajte sedmična misionška darovanja. Zatražite od svog Odbora subotne škole da vam postavi cilj za misionška darovanja. (Postavite malo viši cilj nego što je bio za prošlo tromesečje, podelite sumu na 14 delova – (12 redovnih tromesečnih delova i 2 dela za Trinaestu subotu). Pokažite nedeljni grafikon progressa prema postavljenom tromesečnom cilju. Podsetite vernike, takođe, da aktivnosti Svetske crkve zavise od sedmičnih misionških darova subotne škole. Dvanaeste subote podnesite izveštaj o misionškom daru prikupljenom tokom tromesečja i podsetite članove subote škola da pripreme svoje darove Trinaeste subote za narednu sedmicu. Ova obaveštenja o prikupljenim sredstvima ohrabriće mnoge da nastave da prilažu svoja misionška darovanja.

Prevod: Dejan Majstorović

Lektura: prof. Tomislav Stefanović

Priprema: Odeljenje za Subotnu školu Jugoistočne evropske unije,
www.subotnaskola.org

Izdaje: TIP Preporod, Beograd

SEVERNA AZIJSKO-PACIFIČKA DIVIZIJA

UNUJE	CRKVE	GRUPE	VERNISTVO	POPULACIJA
Kineska	1,195	3,121	433,449	1,386,040,000
Japan	97	51	15,151	125,310,000
Korejska	715	147	247,143	75,916,000
Mongolska misija	6	5	2,177	3,095,000
Tajvanska konferencija	56	29	6,296	23,499,000
UKUPNO	2,069	3,356	704,216	1,613,860,000

PROJEKTI:

- 1 Osnivanje crkva u Kini
- 2 Prva adventistička crkva u Sejongu, Južna Koreja
- 3 Srednja škola sa internatom u Ulanbataru, Mongolija
- 4 Omladinski centar za obuku u crkvi Setagaja u Tokiju, Japan
- 5 Šest gradskih zdravstvenih centara, Tajvan